

(video 2673M, dĺžka: 47 min; preklad: Zora Kuchárska)

KOLEGAMENTO

Rocca di Papa 17. decembra 2022

1. OTVORENIE	2
2. CHIARA LUBICHOVÁ: VIANOCE S TRPIACIMI	2
3. SVÄTÁ ZEM: „DARE TO CARE“ V NES AMMIM	4
4. VEĽKÁ BRITÁNIA: PREKLENUTIE PRIEPASTÍ.....	5
5. NÁVŠTEVA V EKUMENICKEJ RADE CIRKVI (ŠVAJČIARSKO).....	8
6. VIANOČNÉ POZDRAVY: KOMUNITA Z KOLUMBIE, DR. MUHAMMAD HABIB CHIRZIN (INDONÉZIA), DR. VINU ARAM (INDIA)	9
7. MARGARET KARRAMOVÁ s GEN 4, GEN 3 E GEN 2: VIANOČNÉ POZDRAVY	10

1. OTVORENIE

Telefonická spojovateľka: *Un momento, prego, la chiamano per una collettiva / Bleiben Sie bitte...*

Eli Folonariová: *Pronto! Ciao popi, adesso vi passo Chiara!*

Hlasy: *[pozdravy z celého sveta]*

Chiara Lubichová: *Drahí moji, teraz obídeme celý svet, bude to trvať, lebo svet je dosť veľký.*

Hlasy: *Hallo? Pronto? Hello? Ciao a tutti! Pronto? Ci siamo tutti?*

Chiara, 9. októbra 1999: *Je to telefonická konferencia, na ktorú prinášam silnú duchovnú myšlienku, aby sme ju všetci spoločne žili. Voláme 80 zón a všetci odpovedajú, pýtajú sa: Ako sa máš? Čo je nové? Tak ako v rodine... Je to úžasné.*

Chiara, 28. júna 2004: *Cieľom kolegamenta je vziať nás na svätú cestu: na cestu k svätosti...*

2. CHIARA LUBICHOVÁ: Vianoce s trpiacimi

Hlas: *Krajiny a regióny sveta postihnuté vojnou, konfliktami, terorizmom a násilím – najmä:*

V Európe:

Ukrajina
Náhorný Karabach

V Afrike:

Burkina Faso
Západný Kamerun
Konžská demokratická republika
Etiópia
Líbya
Mali
severný Mozambik
Nigéria
Stredoafrická republika
Casamanka
Somália
Sudán
Južný Sudán

V Amerikách:

Mexiko
Nikaragua
Salvador
Haiti
Kolumbia
V Ázii:
Afganistan
Irak
Kórejský polostrov
Libanon
Mjanmarsko
Sýria
Jemen
Svätá zem

(hudba)

Cristina De Carolis¹ (Chiara Lubichová 25. 12. 1986): *Vianoce s trpiacimi*²

(...) Dnes nás všetkých teplo Vianoc privádza k tomu, aby sme sa cítili viac rodinou, viac zjednotení, viac bratmi, aby sme sa delili o všetko: o radosti i bolesti. O bolesti najmä s tými, ktorí kvôli najrôznejším okolnostiam prežívajú tieto Vianoce tvárou v tvár utrpeniu. (...) Utrpenie!

To, ktoré ľudí niekedy úplne zachváti, alebo to, ktoré sa nás dotkne a premieša v našich dňoch sladké s horkým. Utrpenie: choroba, nešťastie, skúška, bolestivá okolnosť... Utrpenie! (...)

Ak sa na utrpenie pozeráme ľudskými očami, sme v pokušení hľadať jeho príčinu buď v nás, alebo mimo nás, napríklad v ľudskej zlobe, v prírode, alebo v niečom inom.... [...] To všetko môže byť pravda, ale ak uvažujeme len týmto spôsobom, zabúdame na čosi dôležité. Zabúdame, že za udalosťami nášho života sa skrýva Boh so svojou láskou, ktorý to všetko chce alebo dovoľuje z vyššieho motívu, ktorým je naše dobro. (...)

Či Ježiš po výzve, aby sme vzali svoj kríž a nasledovali ho, nehovorí: Veď „kto stratí svoj život (a to je vrchol utrpenia), nájde ho“? Bolesť je preto nádejou na spásu. (...)

Čo by sme teda mali dnes povedať svojim blíznym, ktorí zápasia s utrpením? (...) Pristupujme k nim predovšetkým s tou najväčšou úctou, pretože aj keď si to možno ešte nemyslia, v tejto chvíli ich navštívil Boh. Potom zdieľajme, nakoľko môžeme, ich kríže, a tým majme s nimi účinne prítomného Ježiša. Ubezpečme ich aj o našej neustálej spomienke a modlitbe, aby mohli priamo z Božích rúk prijať to, čo ich trápi a núti trpieť, a aby to mohli spojiť s Ježišovým utrpením, a tak sa čo najviac posilniť. (...) Pripomeňme im to nádherné kresťanské posolstvo našej spirituality, podľa ktorého sa bolesť milovaná ako tvár ukrižovaného a opusteného Ježiša, môže zmeniť na radosť.

(...) Nech sú takéto naše Vianoce. (...) Zdieľať každé utrpenie s našimi najskúšanejšími bratmi a sestrami a obetovať svoje utrpenie Dieťaťu Ježišovi.

Paolo Balduzzi – novinár: Musím povedať, že je to veľmi, veľmi silné: od Vianoc, ktoré sú v najvyššom zmysle sviatkom tepla, radosti, jednoty, nás delí len pár dní a začať kolegamento týmito obrazmi, týmto dlhým zoznamom krajín, v ktorých je mnoho napätia, v niektorých prípadoch skutočných vojen, naozaj vyvoláva silný dojem. Zdá sa, že sláviť Vianoce na niektorých miestach je naozaj bláznovstvo.

¹ Študentka Konzervatória svätej Cecílie v Ríme.

² Z myšlienky Chiary Lubichovej pre kolegamento (medzinárodnej telefonickej konferencie s komunitami Fokoláre vo svete, 25. decembra 1986. Porov. C. Lubich, *Conversazioni*, spracoval M. Vandeleene, Città Nuova, Rím 2019, s. 265 - 268.

A predsa nám slová Chiary Lubichovej, ktoré Cristina De Carolisová tak dobre aktualizovala, nám chcú jasne povedať, že nič nie je stratené, ba že práve v týchto bolestiach, ktoré sú aj naše, môžeme paradoxne stále nájsť nádej, treba ju len objaviť.

Tieto slová nám chcú tiež povedať, že všetko je možné, že existuje dobro, ktoré nerobí veľký hluk, nie je ho vidieť, ale je tu. A práve toto dobro by sme dnes chceli viac spoznať, jeho konkrétnu perspektívu, ktorou je dialóg, ktorý, ak je autentický, dokáže robiť zázraky.

Poviem vám pravdu, poviem čosi navyše. Keď ma požiadali moderovať toto kolegamento, prijal som to práve z tohto dôvodu. Volám sa Paolo, Paolo Balduzzi, som novinár a práve kvôli práci, ktorej sa venujem, sa často stretávam s ťažkými situáciami, s ľuďmi, ktorí prežívajú veľkú bolesť, a napriek tomu sa nezastavia, ale sa zamýšľajú ako pracovať pre väčšie dobro, pre spoločné dobro, pre všetkých, práve tým, že sa zameriavajú na tento dialóg medzi rozmanitosťami. A tak sa mi zdalo najkrajšie pokračovať v tomto dialógu aj prostredníctvom tohto kolegamento.

Mimochodom, vy všetci, ktorí ste dnes tu v tejto sále a ktorých vítam, a tiež vy, ktorí nás sledujete na piatich kontinentoch prostredníctvom streamingu, ste prvým dôkazom, že tento dialóg je možný.

Posilnení touto istotou, pokračujme v našom kolegamente.

3. SVÄTÁ ZEM: „DARE TO CARE“ V NES AMMIM

Paolo: Povedali sme, že Vianoce sú o pár dní, a naše myšlienky nám spontáne utekajú do Betlehema a Svätej zeme: Tam dnes začneme rozprávať náš prvý príbeh. *Nes Ammim* v hebrejčine znamená „zázrak národov“. Je to výnimočné miesto, ktoré sa nachádza v severnej Galilei a bolo vybudované práve na podporu dialógu medzi židmi, kresťanmi a moslimami.

Skúste sa teraz vžiť do perspektívy tých, ktorí žijú v tejto krajine, kde už viac ako 70 rokov pretrváva napätie, drámy, nespravodlivosť, smútok, o ktorom sa niekedy nedá ani rozprávať. Ale ako uvidíme, Svätá zem je oveľa viac, nie je len toto. Fokoláre spolu s ďalšími organizáciami už roky pracujú práve na poli dialógu. A práve preto sa od 16. do 18. septembra v Nes Ammim konalo stretnutie „Odvážme sa postarať o lepšiu budúcnosť“, za podpory Hnutia fokoláre vo Svätej zemi. Za nás šla na toto miesto Tamara Pastorelliová, pozrime si to.

(hudba)

Terese Soudah – Hnutie fokoláre: Myšlienka týchto dvojdňových stretnutí mala svoj základ práve tu: vytvoriť priestor, miesto, kde sa môžu prísť ľudia rôznych etník a náboženstiev, dokonca aj neveriaci, navzájom sa stretnúť a spoznať. (hudba)

Dr. Khaled Furani – Universita v Tel-Avive: Práve sa dostávame z pandémie... pomyslite na všetky tie tlaky, ktoré na nás vyvíja sociálny odstup. Sociálny odstup poškodil našu schopnosť byť s ostatnými. Byť s druhými je naša vlastnosť, schopnosť, prax. Ale rovnako ako jazyk, ak ho nepoužívate, zabudnete ho. (prostredie)

Veľmi oceňujem slovo „odvaha“ v názve. Znamená to, že človek musí mať odvahu a smelosť, aby sa dokázal o niečo postarať. Pre mňa je to spôsob, ako vedieť merať, do akej miery spoločnosť umožňuje svojim členom rozvíjať sa, stať sa lepšími ľuďmi. (prostredie)

Sr. Dolphine Seegoolam - Chemin Neuf: Ako sa môžem starať o tých, ktorí sú ďaleko, keď sa ani nepozriem na svojho najbližšieho? Myslím si, že je to naozaj dôležité. Nemôžeme hovoriť o mieri, ak sa navzájom nepoznáme. A v tejto krajine je dôležité navzájom sa poznať, spoznať kultúru, náboženstvo, potom vzájomné poznanie dokáže prelomiť všetky bariéry. (prostredie)

Talat Shatroubi - Fureidis: To, že som tu, je dar od Boha. Umožnilo mi to uvedomiť si, že ja i ostatní z iných kultúr chceme dosiahnuť rovnaký cieľ. Aj keď sa naše metódy líšia, naša prítomnosť tu slúži na to, aby sme spojili našu energiu a skúsenosti a tým si skrátili cestu, a prišli tam, kam chceme prísť. (prostredie)

Shira Levine – Rabín, Kibuz Hanaton: Pre mňa je to most nádeje, že môžem spoznať ľudí, ktorí sú iní ako ja, napraviť svet, urobiť ho lepším pre moje deti. (prostredie)

Eassa Nassar - team líder: Na týchto stretnutiach je krásne, že sa nesnažíme viesť dialóg o tom, kto má pravdu a kto sa mýli. Snažíme sa viac zdôrazňovať to, čo je medzi nami spoločné, ako sa viac orientovať na lásku, ktorá je v nás, ako prijať toho druhého. A každý to hľadá vo svojej viere, vo svojom presvedčení, ako prijať toho druhého. (hudba)

Shulamit Shahafa - Biodance facilitator: Bolo to niečo mimoriadne, prísť sem na niekoľko dní a žiť spolu, arabi, židia, moslimovia a kresťania; jeť spolu, počúvať sa, sedieť v kruhu, tancovať spolu. Dáva mi to veľkú nádej do budúcich rokov, do budúcej generácie. (hudba)

P. Sóstenes Chaves - Canção Nova, Nazaret: Pre mňa, najmä tu vo Svätej zemi, je to skúsenosť, že som schopný byť naozaj s druhými, mať živé vzťahy so židmi, moslimami, so samotnými kresťanmi. Je to veľmi bohatá skúsenosť, na ktorú v živote nezapudnem. (prostredie)

Emilia Khoury – Riaditeľka Office of Taxation - Akko: Prečo sme usporiadali toto stretnutie? Pretože chceme zmeniť svet a na to treba mať odvahu, áno, odvahu vystúpiť zo svojej komfortnej zóny a postarať sa o druhého. Chceme sa odvážiť postarať o druhého a budovať skutočné vzťahy, aby sa to stalo spôsobom života. A tak môžeme spoločne zmeniť svet. (hudba, spracovala: Tamara Pastorelli; kamera a montáž Lorenzo Giovanetti)

4. VEĽKÁ BRITÁNIA: PREKLENUTIE PRIEPASTÍ

Paolo: Videli ste, aké dôležité je zamerať sa na vzťahy, vytvoriť si priestor a čas na vzájomné spoznávanie sa, na vzájomné počúvanie. Samozrejme, rozdiely zostanú, možno nám bude namáhavé zhodnúť sa v niektorých bodoch, ale to je v poriadku, pretože všetko, čo sme

počuli a čo ešte budeme počuť, má hodnotu prijatia. A túto skúsenosť si robíme vždy, v mnohých oblastiach, v mnohých kultúrach.

Preto sa teraz presunieme do Veľkej Británie. Tam členovia komunity Fokoláre patria k rôznym kresťanským cirkvám a my chceme kráčať v rámci cirkví s cirkvami, a vytvárať dialóg života. Poďme sa s tým zoznámiť.

(hudba)

Lesley Ellison – Chiesa d’Inghilterra: Oh, bol to šok! To sú katolíci?! Neuvedomila som si, že sú to kresťania, ktorí chcú žiť podľa evanjelia, a dokonca sú katolíci? Mali sme voči nim predsudky. Čo som mala povedať doma svojej matke? „Strávila som deň s katolíkmi“?! (hudba)

Andrea Fleming - Žurnalista: „Aby všetci boli jedno“, Ježišova modlitba, je v strede spirituality Fokoláre.

Hoci hnutie vzniklo v Katolíckej cirkvi, od 60. rokov 20. storočia sa k tejto spiritualite hlásia aj kresťania z iných kresťanských denominácií.

Lesley Ellisonová z Liverpoolu je prvou nekatolíčkou, ktorá sa stala súčasťou komunity Fokoláre.

Otázka: Čo je podľa teba, ktorá si anglikánka, nové v hnutí Fokoláre?

Lesley: Novinka? (smiech) Pamätám si, že na samom začiatku, keď som chodievala do fokoláre, počula používať frázu: „žiť evanjelium“, „musíme žiť evanjelium“. Novinkou bolo, že evanjelium je niečo, čo si môžeme zvoliť, aby sme podľa neho žili.

Myslím si, že v priebehu rokov sme ako kresťania rôznych denominácií volaní rozlišovať medzi tým, čo je dar, ktorý má Hnutie fokoláre – a tým je charizma... to je jedna vec – a čo je prax Katolíckej cirkvi, ktorá je často najviditeľnejším aspektom hnutia.

(prostredie)

Rev. Martin Smith – Chiesa Unita Riformata e Chiesa Morava: Nie je azda pravda, že ekumenizmus by bol lepší, keby sme sa prestali navzájom súdiť a hovoriť, že zmeniť sa majú tí druhí, aby sme mohli rozvíjať skutočné ekumenické vzťahy...?

Lesley: Potrebujeme priestor, čas, aby sme sa lepšie spoznali. Musíme sa navzájom hlboko počúvať, až potom začneme chápať rozdiely. A možno sa nikdy nezhodneme, naše rozdiely budú vždy existovať, ale majú tú hodnotu, že ich akceptujeme. Rozdiel je normálny. Všetci sa líšime jedni od druhých.

Andrea: Ceniť si rozdiely, učiť sa, ako môže byť rozmanitosť obohatením. Toto je v podstate skúsenosť londýnskeho mužského fokoláre, ktoré tvoria dvaja anglikáni a traja katolíci, a tým vydávajú ekumenické svedectvo.

Mike Robinson – Anglikánska cirkev: Ježiš nepovedal: „kde sú zhromaždení dvaja alebo viacerí svätí“ alebo „kde sú zhromaždení dvaja alebo viacerí katolíci“, nešpecifikoval to. Takže

si myslím, že toto je naozaj naša skúsenosť. Pretože na veľmi hlbokej úrovni sme zjednotení, sme jedno, ale zostávame...: ja zostávam stále anglikánom, Nino je stále katolíkom, pretože jednota nie je uniformita. (prostredie)

Andrea: Centrum jednoty je miestom stretnutí celej komunity Focoláre vo Veľkej Británii. Už desaťročia sa tu konajú stretnutia kresťanov rôznych denominácií. Paul a Mary Gateshillovci žijú neďaleko tohto centra. Mary sa stará o chod inštitúcie, ktorá je otvorená cirkevnej komunite v miestnej oblasti a tiež občianskej spoločnosti, napríklad aktivitami na pomoc ukrajinským rodinám.

Paul Gateshill – Chiesa d’Inghilterra: Ja som anglikán z Anglickej cirkvi.

Mary Gateshill – Chiesa Cattolica Romana: Ja som rímskokatolíčka.

Paul: Manželmi sme od roku 1979, teda už 43 rokov.

Mary: Naša skúsenosť nemusí byť rovnaká ako skúsenosť iných v zmiešaných manželstvách, pretože my sme sa rozhodli naďalej zostať v našich jednotlivých cirkvách...

Paul: Jednou z najväčších skúšok v mnohých ohľadoch bolo, že som nemohol prijímať Eucharistiu spolu so svojimi deťmi, pretože boli vychovávané ako rímskokatolíci. Takže v nedeľu ráno alebo inokedy sa stávalo, že ja som šiel jedným smerom a oni druhým; bolo to dosť bolestné.

Keď idem prijať požehnanie od katolíckeho kňaza, moja modlitba je: „Toto zranenie cítim ako to najcennejšie, čo môžem ponúknuť pre jednotu cirkví“.

Mary: Tu sme v kaplnke Centra za jednotu.

Paul: Je to ekumenická kaplnka.

Mary: Premýšľali sme, čo by sme mohli urobiť, aby sme zachovali a svedčili o našej jednote. A tak sme sa raz týždenne v počte asi 15 - 20 ľudí – anglikáni, katolíci a jeden baptista – stretli na 15 minút, aby sme sa spoločne zamysleli, zaspievali si a pomodlili sa.

Paul: Príchod pandémie nám umožnil nielen prísť sem, ale aj vyslať „modlitbu za jednotu“ do celého sveta.

Mary: Teraz to robíme online každý pondelok večer a - nevieme, ako sa to stalo, ale... – táto správa sa rozšírila a teraz sa k nám pripájajú ľudia z rôznych krajín. Napríklad včera tam boli ľudia z:

Paul: ...Malty, Bruselu, Fínska, Švédska, Phoenixu - Arizony v Spojených štátoch, z Ruska a z celej Veľkej Británie. Sú rôznych denominácií - nielen anglikáni a katolíci, ale aj reformovaní, fínski pravoslávni, grécko pravoslávni, ruskí pravoslávni, luteráni, švédski luteráni, Armáda spásy... zoznam je nekonečný!

Mary: (smiech) A každý týždeň sa zloženie mení! (hudba)

Andrea: Pocit, že sme jedna rodina, umožňuje ľuďom v rôznych častiach sveta, s rôznymi konfesiami, vierovyznaniami alebo kultúrnym zázemím, prekonať to, čo by ich mohlo rozdeľovať.

Lesley: Chiara hovorila o rozkole medzi našimi cirkvami. Nazvala to trhlinou. Prirovnala to k horám, kde sú medzi skalami akoby trhliny. A povedala: „Medzi vašou a našou cirkvou je akoby priepasť. A táto trhlina musí byť naplnená láskou. A práve tam je naše miesto, v tejto trhline.

Neskôr som zistila, že existuje veľa iných rozkolov, pretože mám veľa priateľov z pravoslávnej, z luteránskych, z reformovaných cirkví. V istom zmysle sme všetci navzájom rozdelení.

Musíme však medzi sebou pestovať lásku, kým nezaplníme tieto trhliny. Takže láska, láska medzi nami musí tieto trhliny vyplniť.

Keď sa však pozriete ďalej, zistíte, že rozpory nie sú len medzi cirkvami. V celom ľudstve sú rozpory, všade. Všetky potrebujú byť naplnené láskou.

Preto si myslím, že zmyslom celého nášho života je milovať všetko, čo bolí, všetko, čo je iné; všetko, čo nie je to moje, treba milovať a vážiť si to.

5. **NÁVŠTEVA V EKUMENICKEJ RADE CIRKVI (Švajčiarsko)**

Paolo: Oslovili ma dve posledné Lesleyine vety, ktoré sme práve počuli: „milovať všetko, čo bolí“, „milovať to, čo je odlišné“. Vidieť prácu celého spoločenstva Fokoláre práve v budovaní tejto rodiny presahujúcej rozdiely, je naozaj nádherné.

No a ja som si tu sadol nie preto, aby som si oddýchol, ale preto, že vedľa mňa sedí Enno Dijkema, Holanďan, ktorý dlhé roky pracuje v oblasti ekumenického dialógu a okrem iného je niekoľko rokov spoluzodpovedný za Centrum Uno; je to sekretariát Hnutia fokoláre práve pre ekumenický dialóg. Enno, 28. novembra tohto roku si spolu s prezidentkou Hnutia fokoláre Margaret Karramovou a spoluprezidentom Jeesúsom Moránom, - ktorí sú tu vedľa mňa a neskôr ich ešte osobitne oslovíme – a Sandrou Ribeirovou, ktorá je s tebou spoluzodpovedná za Centrum Uno, navštívili Ekumenickú radu cirkví v Ženeve.

Chceli by sme preto vedieť: ako prebiehala táto cesta? Na úvod sa ťa, Enno, opýtam, či by si nám mohol vysvetliť, čo je to Ekumenická rada cirkví a prečo je taká dôležitá?

Enno Dijkema – spoluzodpovedný za Centrum UNO: Áno, je to ojedinelá a krásna inštitúcia, pretože je miestom, kde sa táto ekumenická cesta medzi cirkvami žije deň čo deň, globálne a centrálné, takže je veľmi dôležitá. Združuje 352 cirkví a povedal by som, že je to veľmi krásne, a tiež zvláštne, že nemá žiadnu štruktúru autority, takže je tam maximálna synodalita. Aj napriek krehkosti, takže jednota tam rastie zdola. Vytvárajú sa dôležité dokumenty jednoty, dohody vo veciach viery, pomáha sa cirkvám spolupracovať v oblasti misie a ľudského rozvoja.

Paolo: Z toho, čo hovoríš, môžeme pochopiť, prečo Chiara okamžite zachytila dôležitosť tejto štruktúry aj na podporu nášho priateľstva a spirituality. Čo pre teba osobne, v tvojom srdci, znamenala návšteva 28. septembra?

Enno: Bol to pre mňa veľmi silný zážitok. Videl som, že toto priateľstvo, ktoré, ako si povedal, pochádza zo 60. rokov a zrodilo sa s Chiarou, získalo nový, konkrétny impulz. Bolo to v okamihu odovzdávania funkcie generálneho tajomníka od odchádzajúceho Ioana Saucu, ktorého vidíte na fotografii [vľavo], novému generálnemu tajomníkovi Jerryemu Pillayovi.

Povedal by som, že som sa vopred trochu obával, či naša návšteva dopadne dobre, pretože Jerryho Pillaya sme vôbec nepoznali. Ioan Sauca nás poznal veľmi dobre, poznal aj Chiaru. Ale stretnutie naozaj prekonallo všetky naše očakávania, pretože nový tajomník pred celou sálou, pred nami a prítomným svojim tímom povedal: „Chceme s vami kráčať ruka v ruke.“ Bolo to skutočne významné. Dokonca od januára budeme mať kanceláriu v budove Ekumenickej rady cirkví, čom nás zviditeľní a budeme môcť s nimi lepšie spolupracovať.

Paolo: Takže na budúci rok budete mať veľa práce?

Enno: (ride) áno, je to fajn. (applausi)

Paolo: Veľa úspechov, Enno! Ďakujem a krásne Vianoce!

6. VIANOČNÉ POZDRAVY: KOMUNITA Z KOLUMBIE, DR. MUHAMMAD HABIB CHIRZIN (INDONÉZIA), DR. VINU ARAM (INDIA)

Paolo: A teraz sa opäť postavím do stredu pódia, a to preto, že teraz prichádza jeden z najkrajších momentov kolegamenta. Mám ho najradšej, pretože nás trochu uvedie do vašich domovov, do vašich komunít, aby sme si vymenili pozdravy a vyslovili si prania.

Povedali sme, že sú Vianoce, a hovoríme o dialógu, ktorý vychádza z toho, že sme vo vnútri trhliny, ktorej medzery chceme vypĺňať láskou. Preto tu máme tri pozdravy, ktoré sú zároveň tromi želaniami, ktoré to všetko dávajú do harmónie. Sú od komunity v Kolumbii; od Dr. Muhammada Habiba Chirzina, moslima, Indonézana, angažovaného a veľmi aktívneho v spolupráci na budovaní mieru; a od Vinu Aramaovej, Indky a hinduistky, riaditeľky medzinárodného centra Shanti Ashram. Mimochodom, posledný dvaja sú dlhoročnými priateľmi a spolupracovníkmi Hnutia fokoláre. Vypočujem si ich.

(hudba)

Žena: Pozdravujeme vás z Kolumbie, nádhernej, multikultúrnej a viacjazyčnej krajiny, plnej života, biodiverzity, jednoduchých a pohostinných ľudí, kde aj uprostred ťažkostí prekvitá život a bratstvo vďaka angažovaným ľuďom a komunitám.

Žena: Sme odborníci, ktorí žijú a spolupracujú s našimi ľuďmi v prostredí, kde pôsobíme. Napríklad v politike so školou bratstva v Quimbaya. Alebo s roľníkmi pracujeme na sieti integrálneho, sociálneho a kultúrneho rastu v Huile. Pri budovaní mieru s našimi mladými

veľvyslancami mieru v Medellíne, tiež v sociálnej práci v najchudobnejších štvrtiach v rámci nášho sociálneho centra Unidad v Bogote. A vo vzdelávaní je dialóg líniou naprieč školy „Sol Naciente“ v Tocancipá.

Dievča: Sme tu i my mladí: Delíme sa o svoj čas, zručnosti a talenty, a tak sprevádzame domorodé komunity vysídlené ozbrojeným konfliktom, ktorý je v niektorých regiónoch našej krajiny stále veľmi silný. Tento rok bolo zabitých viac ako 120 sociálnych lídrov a obhajcov ľudských práv.

Muž: Sme rodiny, ktoré vidia zlatú niť, ktorú utkal Boh. Niektorí pracujeme s rodinami v ťažkostiach a prijímame tých, čo prichádzajú s veľkou bolesťou a zúfalstvom (...). Ide o rodiny sa angažujú vo farnostiach, v cirkevnom prostredí a v dobrovoľníckej práci.

Žena: 20. novembra sme oslávili 50. výročie príchodu Hnutia fokoláre do našej krajiny. Bola to oslava medzi nami, ale i s bratmi a sestrami z iných kresťanských cirkví. Zúčastnilo sa jej aj niekoľko našich priateľov moslimov.

Donna: Sme s vami! Radostné Vianoce!

Dr. Muhammad Habib Chirzin - zakladateľ Fóra pre etické štúdie o mieri a rozvoji: Prajem vám všetkým pekný deň. As-salamu alaykum, mier s vami. Je pre mňa naozaj veľkým potešením stretnúť sa s priateľmi Hnutia fokoláre, od ktorých som sa naučil veľa o priateľstve, jednote, mieri a spravodlivosti pre všetkých. S radosťou si spomínam, že moje prvé stretnutie s medzinárodným medzináboženským dialógom, dialógom slova, dialógom činnosti a rozvoja, bolo v roku 1976 (...). Prajem vám všetko najlepšie pre budúcnosť mieru, spravodlivosti a priateľstva vo svete. As-salamu alaykum, pokoj s vami.

Dr. Vinu Aram – Direttrice del Centro Internazionale Shanti Ashram: (...) Jednou z najkrajších spomienok z môjho detstva je, keď sme so skupinou detí v Nagalande v chlade hôr spievali vianočné piesne. Dodnes si pamätám slová „radosť svetu...“ (...), „radosť svetu, prišiel Pán“. Všetkým bratom a sestram z Hnutia fokoláre prajem veselé Vianoce a nech nám rok 2023 dá príležitosť žiť výzvu k jednote, ktorú nám Chiara predstavila takým krásnym spôsobom; byť pripravení žiť ju konkrétne, aby sa svet stal lepším miestom, pokojnejším miestom, kde sa možno skutočne deliť o dary ľudstva. (hudba)

7. MARGARET KARRAMOVÁ s GEN 4, GEN 3 E GEN 2: VIANOČNÉ POZDRAVY

Paolo: Videli ste, že som mal pravdu, keď som povedal, že toto je jedna z najkrajších chvíľ kolegamenta, lebo skutočne zviditeľňuje túto rodinu a rastúcu komunitu.

No a teraz otvoríme poslednú časť kolegamenta. Skôr než budeme pokračovať, pripomíname, že odteraz si ho budete môcť pozrieť na kanáli YouTube vo všetkých piatich jazykoch tohto priameho prenosu a v najbližších dňoch budú pridané aj verzie v ďalších jazykoch. Pozývame vás sledovať aj našu webovú stránku www.focolare.org, i naše sociálne

siete, Instagram, Facebook – vidíte ich na obrazovke -, aby sme kráčali a pokračovali v tomto dialógu.

Ale nemôžeme sa ešte rozlúčiť a odovzdať si vianočné prania tak ako sa patrí, preto teraz predomnou, ako vidíte je plné pódium, pretože je tu Margaret Karamová, prezidentka Hnutia fokoláre a Jesús Morán, spoluprezident Hnutia fokoláre (potlesk). Obklopení sme gen, je to mládež, tínedžeri a deti Hnutia fokoláre. Nebol to náhodný výber, pretože blížiac sa Vianoce sú pre nich výnimočným obdobím, lebo pripravujú dôležité udalosti...

Eunice a Emanuele, môžete nám povedať viac?

Eunice (gen 2): Tieto Vianoce chceme objasniť celú východnú Afriku, pretože v Tanzánii, v Dar Es Salaame, sa bude konať prvý východoafrický kongres gen 2. Stretnutie s názvom „Za maskou“ je stretnutím, ktorého cieľom je objasniť a prehĺbiť záväzok žiť evanjelium vo svetle charizmy jednoty. Stretnú sa mladí, animátori a zástupcovia Medzinárodného centra, účastníci budú z 13 národov. Pozdravujem všetky tamojšie komunity a prajeme vám šťastný kongres a veselé Vianoce!!!!

Paolo: Krásne Vianoce! (potlesk)

Emanuele (gen 3): Špeciálne vianočné sviatky budú aj pre nás, lebo tu v Taliansku sa bude konať medzinárodná škola, ktorej sa zúčastní približne 160 mladých z 13 krajín. Všetci sa na ňu veľmi tešia. Zo Srbska nám píšú: „Prvýkrát budeme na škole gen, spoznáme mnohých ľudí, a spoločne zažijeme mier. Chiara z Talianska hovorí: „Tešíme sa na účasť mnohých ďalších chlapcov a dievčat z celého sveta. Je to príležitosť na osobný rast, najmä z duchovného hľadiska nášho vzťahu s Ježišom.“ Všetci sme veľmi nadšení!

Paolo: No len tak medzi nami, nikomu to nepoviem, ale viem, že pripravujete jedno prekvapenie, však?

Emanuele: Napísali sme pápežovi Františkovi list, v ktorom ho žiadame o audienciu všetkých detí tejto školy, a dúfame, že sa nám tento sen aj splní.

Paolo: Poprajme im všetko najlepšie! (potlesk)

Samozrejme, v tejto chvíli nemohli chýbať ani tí, ktorí sa najviac podobajú Ježiškovi, tí najmenší. Mám ich tu pri mne, pretože sú naozaj výnimoční. Tu je aj Maria Amata. Treba povedať, že aj vy pripravujete na Vianoce niečo špeciálne, však?

Maria Amata (gen 4): Áno, pripravujeme akciu s názvom „Vystaňovali Ježiška“. Je to akcia, pri ktorej ideme do ulíc, kostolov a na trhy, a výmenou za figúrku Ježiška dostávame nejaké príspevky. Tieto figúrky vyrábame sami, pripravíme hmotu, vlejeme ju do formy a keď sú figúrky suché, vymaľujeme ich, zabalíme a potom ich ideme ponúkať.

Paolo: Rozdávaté ich a ľudia vám dajú malý príspevok, však?

Maria Amata: Áno, peniaze, ktoré tento rok vyberieme, pôjdu do Pakistanu a Peru. Alebo napríklad, v Afrike ďalší gen 4, ktorí robia rovnakú akciu, peniaze, ktoré vyzbierajú, pôjdu na sirotince.

Paolo: Takže pomôžu ďalším deťom.

Maria Amata: Áno.

Paolo: Ale je pravda, že sa o vás písalo aj v novinách?

Maria Amata: Áno, v Chorvátsku.

Paolo: Skvelé! Zatlieskajme im! (Potlesk) Mária Amata, tam, kde vidíš to malé červené svetielko, povedz všetkým, aby si šli zaobstarať toto Dieťaťko Ježiša do ulíc a na námestia našich miest. Iste si vás tam nájdu, dobre?

Maria Amata: Áno.

Paolo: A šťastné Vianoce aj vám!

Maria Amata: Ďakujem. (Potlesk)

Paolo: Margaret, teraz je rad na tebe! (smiech) Dnes sme počuli mnoho príbehov, projektov, skúseností spojených s mnohými výzvami, ktorým čelí súčasný svet. Ako sa ty osobne v tejto súvislosti, pripravuješ na blížiacu sa Vianoce?

Margaret Karam – Prezidentka Hnutia fokoláre: Pripravujem sa v súlade s tým, čo sme počuli povedať od Chiary: Vianoce s tými, ktorí trpia. Zdá sa mi, že najkrajšou vecou v tomto čase, ktorý žijeme, vo svete, z ktorého sme videli mnoho správ, je to, že tieto Vianoce môžeme venovať myšlienke na tých, ktorí vo svete najviac trpia. Takto sa pripravujem. Ale v týchto dňoch, práve včera som si hovorila: „Čo by som si priala, čo cítim dnes, pred Vianocami, a čo by som chcela povedať všetkým?“ Včera, keď som sa v noci zobudila, hovorím si: „Chcela by som povedať niečo, čo cítim v hĺbke.“ Niekedy, aby som sa lepšie vyjadrila, snažím si písať poéziu, pretože na vyjadrenie vecí niekedy potrebuješ veľa slov, ak chceš vyjadriť to, čo prežívaš. Preto niekoľkými slovami básne sa snažím vyjadriť to, čo je najhlbšie v mojom srdci, pár slovami vyjadrím, čo mám vnútri.

Chcem povedať, že táto modlitba (Paolo: Tento dar!), je nielen modlitbou, ale aj záväzkom na Vianoce:

Príď, Pane Ježišu, ponáhľaj sa prísť.

Celý svet sa ťa už nemôže dočkať!

Tu dole zavládla pochmúrna noc.

Z modrej oblohy zmizla Hviezda kométa.

Kto nás teraz povedie do Betlehema

stretnúť sa s Kniežaťom pokoja?

Kto nám pomôže znovu roznieť v srdciach

plamene lásky, ktorá horí
 a stáva sa umením?
 Sú Vianoce.
 Vráť sa, vráť sa, Pane Ježišu.
 Chceme ťa privítať ako nikdy predtým,
 viac ako včera, ťa chceme rozpoznať v trpiacom:
 v chudobnom, osamelom, zúfalom, chorom, opustenom.
 Daj nám počuť volanie tých,
 ktorí už nedúfajú, ktorí už neveria!
 Daj nám byť ľuďmi pokoja.
 Daj nám odvahu.
 Daj nám odvahu byť ozvenou anjelov
 a ako oni všetkým oznamovať
 radosť, nádej, pokoj a bratstvo!

Prajem všetkým, aby sme mohli takto žiť! Veselé Vianoce všetkým! *Požehnané Vianoce! (arabsky) Joyeux Noel!* A teraz už prenechám Jesusovi, aby doplnil moje priania.

Jesús Morán – prezidentov Hnutia fokoláre: Poviem to po španielsky: *Feliz Navidad, s touto krásnou básňou od Margaret, ktorá je ako vždy krásna*, sa pridávam k prianiu Margaret.

Paolo: Ďakujeme Margaret a Jesusovi za ich priania, ktoré naozaj berieme ako záväzok, aby sme pokračovali v prežívaní Vianoc po celý rok a budovali veľkú ľudskú rodinu.

A už sa s vami lúčime. Zaželajme si navzájom všetko dobré, aby sme boli blízko pri sebe. Uvidíme sa na ďalšom kolegame v sobotu 11. marca 2023 o 20.00 hod. talianskeho času.

Všetkým želáme veľa, veľa úspechov! Počítajme do troch a všetkým povedzme „Veselé Vianoce!“. Raz, dva, tri!

Tutti: Buon Natale!